

**ORTAOKUL
VE
İMAM HATİP ORTAOKULU**

KUR'AN-I KERİM

KUR'AN-I KERİM'İ TANIYALIM

II. KUR'AN'IN MESAJINI ANLIYORUM

Hız. Nuh (a.s.)

Hız. Âdem'e gönderilen din, Allah'a teslimiyet temelleri üzerinde yükselmiş İslam'dı. Bu dinde sadece Allah'a kulluk edilirdi.

Ancak yeryüzünde insanlar çoğalmaya başlayıp kendilerine gönderilen dinden uzaklaşınca Allah'a isyan edenler, haksızlık yapanlar, putlara tapanlar da görülür oldu. Doğru yoldan çıkanlara peygamber göndermek Allah'ın yasası idi. Böyle bir dönemde Yüce Allah, peygamber olarak Hız. Nuh'u gönderdi.

Hız. NUH

Nuh (a.s.)'un kavminden putlara tapanlar vardı. **Putlarının isimleri Vedd, Suva, Yeğus, Yeuk, ve Nesr idi.**
(Nuh suresi, 23. ayet)

Nuh kavmi puta tapıyor, bundan vazgeçmiyor ve direniyordu.

Şöyle diyorlardı:

“Sakın ilahlarınızı bırakmayın. Hele Vedd'i, Suva'yı, Yeğus'u, Yeûk'u, Nesr'i asla bırakmayın.”
(Nuh suresi, 23. ayet)

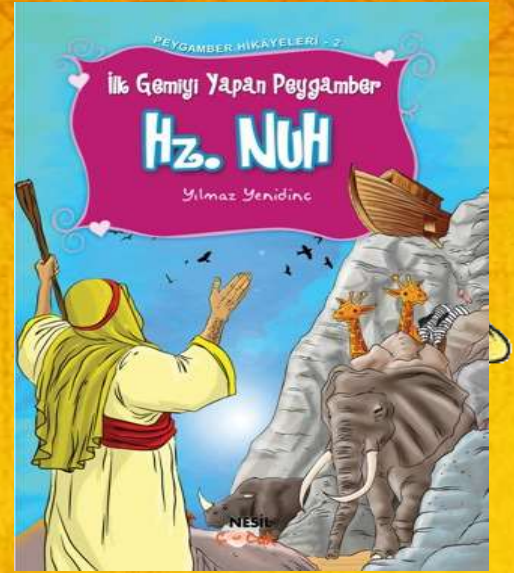
Allah'a karşı yapılabilecek en büyük haksızlığı yapıyorlar, tunçtan, taştan, bronzdan, gümüşten heykellere tapıp şeytanın oyuncağı oluyorlardı. Allah'a saygı duymayan bir toplumda her şey olabilirdi. Sonucunda oldu da. Nuh'un kavmi yoldan çıktı, zalimleşti, kötülöklere daldı, günahlara battı.

“Onlar çok zalim, çok azgın kişiler idi.”
(Necm suresi, 52. ayet)

Onlar, günahkâr, yoldan çıkmış bir milletti.” (Zâriyât suresi, 46)

“Onlar gerçekten çok kötü bir milletti.”
(Enbiyâ suresi, 77)

“Vicdanları körelmiş, kalpleri katılaşmış bir topluluktü.” (A'râf suresi, 64)

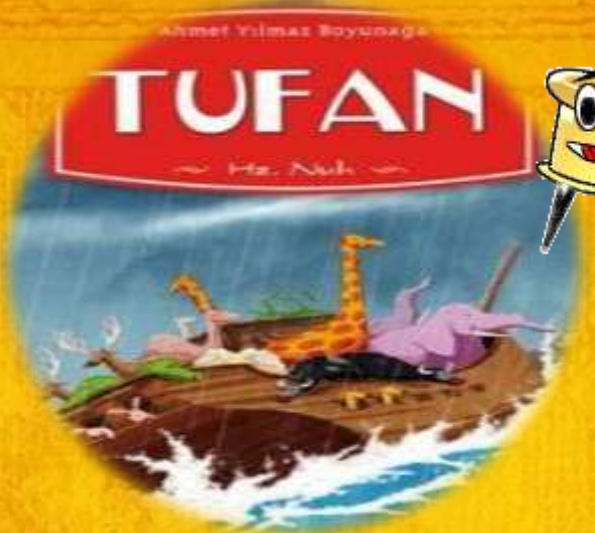
“Can yakıcı bir azap başlarına gelmeden önce onları uyar, diye Nuh’u kendi kavmine gönderdik.” (Nuh suresi, 1)

Nuh (a.s.) peygamberlik görevine, insanları sadece Allah’a kul olmaya davet ederek başlamıştı.

«—Kavmim! Allah’a ibadet edin. Ondan başka ilah yoktur.

Allah’a karşı gelmekten sakınmaz mısınız? Doğrusu ben size gönderilmiş, güvenilir bir peygamberim. Öyleyse Allah’a karşı gelmekten sakının, bana itaat edin. Şunu da iyi bilin ki ben bunun için sizden herhangi bir karşılık beklemiyorum. Çünkü benim mükâfatımı verecek olan ancak ve ancak âlemlerin Rabb’idir.»

(Şuarâ suresi, 106–109)

«Nuh! İçimizdeki en yoksul, gariban, aşağılık kimseler sana uymuşken hiç sana iman eder miyiz?» (Şuarâ suresi, 111)

«Biz seni apaçık bir yanılığ, sapıklık içinde görüyoruz. Kendileri yanılanlar, kendileri sapıtıp yoldan çıkanlar, ne garip, doğru yolda olanları suçluyorlardı. Nuh onlara şöyle cevap verdi: — Kavmim! Siz de iyi bilirsiniz ki bende bir yanılığ yoktur. Tam aksine ben âlemlerin Rabb'i Allah tarafından görevlendirilmiş bir peygamberim. Rabb'imın sözlerini sizlere bildiriyor, öğüt veriyorum. Allah tarafından sizin bilmediğiniz hakikatleri biliyorum. İnkârdan, ahlaksızlıktan, günahattan sakınmanızı, böylece rahmete ulaşmanızı sağlamak adına sizi uyarmak için aranızdan bir adam aracılığıyla Rabb'inizden size öğüt gelmesine mi şaşıyorsunuz?» (A'râf suresi, 60–63)

Nuh'un (a.s.) peygamber olmasını kabul edemiyorlardı. Onun bir insan olduğunu, insanın ise peygamber olamayacağını iddia ediyorlardı.

«— Bu sizin gibi ölümlü bir insandan başka bir şey değildir. Tek yapmak istediği, size karşı üstünlük sağlamak. Allah dileseydi herhâlde melekler gönderirdi. Kaldı ki geçmiş atalarımızdan böyle bir şey de işitmedik. O, sadece aklını kaçırmış bir adam. Aklı başına gelinceye kadar bir süre onu gözetim altında tutun!»

(Mü'minûn suresi, 24–25)

Nuh (a.s.), onların yaptığı eziyet ve işkencelere karşı Allah'tan yardım istedi.

«— Rabb'im! Beni yalanlamalarına karşılık, bana yardım et!» Yûnus suresi, 71

«— Nuh! Bizimle fazla mücadele ediyorsun. Bizi azapla tehdit ediyorsun. Haydi gelsin şu azap da doğru sözlü olup olmadığını görelim.

— Ancak, Allah dilerse azap gelebilir. Aklınızı başınıza alın! O, sizin Rabb'inizdir.

O, azap göndermeyi isterse onu hiç kimse engelleyemez.»

İnkârcılar Nuh'u susturamadılar, ne yaparlarsa yapsınlar davasından vazgeçiremediler. Bir insanın belki de bu dünyada korkabileceği en büyük şey ölümdü, onu ölümlle tehdit ettiler:

«— Nuh! Dediklerinden vazgeçmezsen, seni taşılayacağız.»

«— Haberin olsun, daha önce iman edenlerden başka, milletin içerisinde hiç kimse iman etmeyecek. O hâlde sen onların yaptıklarından dolayı kederlenme.» Hud suresi, 36

«— Ben yenildim. Rabb'im bana yardım et. Kamer suresi,» 10. ayet.

**«Rabb'im! Milletim beni yalanladı. Benimle onlar arasında sen hüküm ver. Beni ve beraberimdeki inananları kurtar"»
Şuarâ suresi, 117–118. ayetler**

Allah'tan şöyle bir emir geldi.

«— Bizim denetimimiz ve vahyimizle bir gemi yap.» Mü'minûn suresi, 27

Günler, aylar geçti ve nihayet geminin yapımı tamamlandı. **«Gemi tahtadan yapılmış ve mihla çakılmıştı.» Kamer suresi, 13**

Zalimlerin geleceğine inanmadıkları gün gelip çatmıştı. Tufan başlamıştı.

«Göğün kapılarını sağanak hâlinde boşalan sularla açtık. Yeryüzünde kaynakları fışkırttık. Her iki su belli bir ölçü ile birleşti.» Kamer suresi, 11–12

Yüce Allah Hz. Nuh'a her cinsten birer çifti, ailesini ve inananları gemiye bindirmesini emretti. Nuh (a.s.) inananları gemiye bindirirken onlara şöyle seslendi:—**Binin gemiye. Geminin yüzmesi de durması da Allah'ın adıyladır. Hiç şüphe yok ki, Rabb'im, bağışlar ve merhamet eder.» Hud suresi, 40**

Nuh (a.s.) bir anda oğlunu dağa doğru koşarken gördü, yüreği sızladı ve bağırdı:

**«—Oğlum! Bizimle beraber gel.
Kâfirlerle beraber olma. —Ben dağa
sığınırım, beni sudan kurtarır.»**

Allah'a sığınması gereken oğul, dağa sığınmayı istemişti. Allah'ın emri kesindi. Nuh (a.s.) yüreği yanık, oğluna seslendi:

**«— Bugün rahmet ettikleri dışında Allah'ın
emrinden kurtulacak yoktur.»** Hud suresi, 43

Nuh (a.s.) çaresiz, Allah'a yalvarmaya başladı.

**«—Rabb'im! Oğlum ailemin bir parçasıdır.
Senin vaadin, sözün haktır.**

**— Nuh! O senin ailenden değildir. Çünkü o
Allah'a isyan ile çok kötü bir davranış
sergiledi. O hâlde, bilmediğin bir şeyi
benden isteme. Cahilce davranmamamı
tavsiye ederim.»** Hud suresi, 45–46

Nuh (a.s.) inanmayanlar için Allah'a yalvarmamalıydı.

Babalık şefkati ile bu emri unutmuş, oğlu için Allah'a dua etmişti. Hatasını anlayıp hemen Allah'tan af diledi. Oğluna baktı. Hâlâ dağa doğru koşuyordu. Keşke gemiye doğru koşsaydı. Ansızın oğlula aralarına bir dalga girdi ve gözlerden kaybolup gitti.

Nuh'un (a.s.) karısı da inkâr edenlerle birlikte olmayı tercih etmişti. Ancak peygamber eşi ya da çocuğu olmak onlar için yeterli değildi.

Tufan Allah'ın dilediği şekilde devam etti. İnananları Allah'ın rahmeti kurtarıırken inançsızları sahip oldukları hiçbir şey kurtaramadı ve Allah'ın emri ile tufan sona erdi.

«Ey yeryüzü! Sularını geri yut. Ve ey gök! Artık yağmurlarını durdur.»

Hud suresi, 44.

Böylece sular çekildi. Nuh'un gemisi Cudi Dağı üzerinde karaya oturdu.

Allah Hz. Nuh'a (a.s.) seslendi:
«— Nuh! Sana ve seninle beraber olan topluluklara bizden bir selamet ve bereketle gemiden inin.» Hûd Sûresi 44.

Nuh (a.s.) uzun yıllar yaşadı. O ve müminler yeryüzünde Allah'a kul olmaya devam ettiler. Allah'a olan güvenleriyle, sabırlarıyla, sayıları çok az olmasına rağmen başlarından geçen bu olayla kendilerinden sonrakilere ibret oldular.

“2003’ten beri hizmete devam”

*Ek işimiz değil,
Tek işimiz...*

TIKLAYINIZ
DAHA FAZLA
DÖKÜMAN İÇİN

 DDY YAYINLARI
İnönü M. Turgutreis C. No:63 İZMİR

 dindersi.com
— 2003’den beri —

0 505 979 88 88 - 0 555 153 08 74